

Van stille kracht naar stralende collega:

'Ik ben een andere
Maryam geworden'

Ze lacht. Niet voorzichtig, niet bescheiden, maar voluit. Alsof ze zelf nog een beetje verbaasd is over waar ze nu staat. "Ik ben echt heel blij. Echt héél blij", zegt Maryam Namazy. Wie haar vandaag ziet lopen op de afdeling Zorgadministratie, ziet een vrouw die haar plek heeft gevonden. Die meedraait, meedenkt en meeleeft. Maar wie een jaar terugkijkt, ziet iets anders: spanning, onzekerheid en vooral één grote wens. Werken, meedoen en iets van jezelf opbouwen. Maryam greep haar kans en wat er daarna gebeurde, voelt bijna als een klein wonder.

Het is vroeg in de ochtend als Maryam voor haar eerste werkdag bij Bravis binnenstapt. Half acht. In een nieuwe omgeving, omringd door nieuwe mensen en een nieuwe taal. "Ik wist niet hoe mijn werk eruit zou zien. Ik wist eigenlijk niets", vertelt ze. "Dat was spannend. Heel spannend." Maar wat haar het meest bijblijft, is niet de spanning. Het is de ontvangst.

Collega's die haar opvangen, die haar wegwijzen en die rustig uitleggen wat er moet gebeuren. Collega's die de tijd nemen, steeds weer opnieuw. "Ze zijn zo geduldig, écht. Ze leggen alles rustig uit en ik voelde meteen: ik ben hier welkom." Ze kijkt even opzij en glimlacht. "Dat vergeet ik nooit meer."

Durven kiezen voor jezelf

Maryam komt niet binnen met een uitgebreid cv of een afgeronde opleiding. Ze komt binnen met iets anders: motivatie. Maryam is geboren in Iran, inmiddels bijna twintig jaar in Nederland, getrouwd en moeder van drie kinderen. Jarenlang draait haar leven vooral om het gezin. "Ik was huismoeder", vertelt ze. "Maar ik wilde meer. Ik wilde iets doen, vooral voor mezelf."

Ze zet kleine stappen. Eerst als overblijfmoeder op school, later volgt ze een kapperscursus, die ze in zes maanden afrondt. Ze knipt familie, vrienden en haar kinderen. Maar een echte baan? Die blijft uit. Totdat ze via een vriendin hoort over het project Brood en Rozen. "Zij zei: dit is echt iets voor jou. Je moet gaan praten."

Groeien als mens

Een jaar later is het verschil bijna tastbaar. "Ik durf meer", zegt Maryam zonder twijfel. "Mijn taal is beter, mijn sociale leven is groter en ik ben veranderd." Ze denkt even na, zoekt naar woorden en vindt ze. "Ik besteed mijn tijd nu nuttig. Ik voel dat ik iets beteken." Dat zit in kleine dingen: een gesprek met een collega, een mail die ze zelf durft te schrijven of een taak die eerst ingewikkeld lijkt, maar toch lukt. Maar ook in grote dingen, zoals trots. "Mijn kinderen zijn trots op mij, mijn man ook en dat betekent alles." Ze lacht als ze een recent moment deelt. "Gisteren zei mijn zoon nog: 'Mam, ik ben echt blij met jouw werk.' Dat raakt mij wel." Het zit 'm vooral in het geluk en zelfvertrouwen dat ze nu uitstraalt. "Dat werkt aanstekelijk."

Hier hoor ik echt bij

Vraag Maryam naar haar werk en ze begint niet over taken. Nee, ze begint over mensen. Over Resy, die haar op de eerste dag overal mee naartoe neemt. Die niet alleen werk uitlegt, maar ook persoonlijke verhalen deelt. Over Toine, die haar helpt met e-mails. Die rustig blijft, ook als iets drie keer uitgelegd moet worden. "Ik werk veel met hen samen. We werken met elkaar in één kantoor. Het is gezellig. Echt gezellig. "Ze gebruikt het woord vaker: gezellig. Maar het gaat verder dan dat. "Het voelt als familie", zegt ze. "Ik ben betrokken bij alles. Ik hoor erbij en dat voel je."

Steeds zekerder in haar rol

Als archiefmedewerkster werkt Maryam aan een grote operatie: het digitaliseren van patiëntendossiers. "Alle papieren dossiers moeten straks weg. Alles moet in de computer", legt ze uit. Ze sorteert, scant, controleert en verwerkt. Nauwkeurig werk, dat rust vraagt en overzicht. "Het werk is niet ingewikkeld", zegt ze. "Dat vind ik fijn. Ik voel me er goed bij." Het past bij Maryam. Net als administratie, iets wat ze thuis al deed voor het bedrijf van haar man en nu verder kan oppakken bij Bravis. Maar het grootste verschil zit niet in het werk zelf. Het zit in hoe ze het doet. Waar ze eerst twijfelt, werkt ze nu met vertrouwen. Waar ze eerst luistert, praat ze nu mee. "Ik ben rustiger geworden en zekerder."

Eigen geld, eigen dromen

Er is nog iets veranderd. Iets dat voor Maryam misschien wel het meest persoonlijk is. "Ik verdien nu mijn eigen geld", zegt ze trots. "Dat is anders. Dat is echt van mij." Ze vertelt over haar droom. Over Iran waar ze zo graag in de vakanties verblijft.

"We hebben daar een huis van mijn man. We zijn getrouwd, en natuurlijk is het ons gezamenlijke familiehuis. Maar ik wil ook iets van mezelf. Iets dat ik zelf heb opgebouwd, met mijn eigen geld." Ze glimlacht weer. "Daar spaar ik voor." Het klinkt eenvoudig, maar er zit een wereld achter. Een wereld waarin Maryam op eigen benen kan staan: zelfstandig en vol trots.

Trots die je niet kunt wegstoppen

Toen Maryam hoorde dat ze nog twee jaar mocht blijven werken, vierde ze dat thuis. "Met taart", zegt ze lachend. "En mijn man kocht bloemen voor mij." Ze schudt haar hoofd, nog steeds een beetje verbaasd. "Ik kan het nog steeds niet geloven dat dit mij is gelukt." Maar wie haar ziet, gelooft het meteen. Haar energie werkt aanstekelijk. Haar inzet is zichtbaar en haar groei is voelbaar. Ze is niet alleen onderdeel van het team geworden, ze is er niet meer weg te denken.

Een boodschap voor andere vrouwen

Als ze iets mag meegeven aan vrouwen die twijfelen, hoeft Maryam niet lang na te denken. "Die kans niet missen", zegt ze direct. Ze buigt iets naar voren, alsof ze het extra wil benadrukken. "Dit is een unieke kans, die komt niet elke dag voorbij." Ze weet hoe het voelt om te twijfelen. Om te denken dat je misschien niet goed genoeg bent. Niet 'ervaren' genoeg of niet 'taalvaardig' genoeg. Maar ze weet nu ook hoe het anders kan. "Je kunt beginnen zonder ervaring, zonder cv en dat is bijzonder", ze lacht breed. En voor je het weet stap je dus in Maryams voetsporen en spatten geluk en trots ervanaf. "Wauw. Echt wauw!"

De toekomst? 'Hier blijven!'

Als alles mogelijk is, hoe ziet haar toekomst eruit? Maryam hoeft niet na te denken. "Hier blijven!" zegt ze meteen, lachend. Geen twijfel. Geen mitsen of maren. "Ik vergeet nooit wat ze voor mij hebben gedaan. Hoe ze mij hebben geholpen." Ze kijkt trots. "Ik ben een andere Maryam geworden. Een Maryam die geniet. Heel, heel, heel veel geniet."

Het mooiste van alles

Soms zit impact niet in grote projecten of ingewikkelde plannen. Soms zit het in één kans, één werkplek en één team dat zegt: kom maar, wij helpen je. Maryam bewijst wat er dan kan gebeuren. Ze groeit. Ze bloeit, en ze neemt iedereen daarin mee. En misschien is dat wel het mooiste van alles.

Wat is Brood en Rozen?

Brood en Rozen helpt vrouwen die de stap naar de arbeidsmarkt moeilijk kunnen zetten. Bijvoorbeeld door een taalbarrière, een gebrek aan werkervaring of een leeg cv. Samen met organisaties zoals Bravis creëren zij extra werkplekken. Geen vacatures, maar plekken om te leren, groeien en ervaring op te doen. De vrouwen krijgen begeleiding, training en vooral: een kans. Een kans die, zoals Maryam laat zien, het verschil kan maken tussen stilstand en groei. Tussen twijfelen en durven. Tussen dromen en doen.